

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5995/2022
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сিনিша Цветковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2098/21 од 27.12.2021. године, у седници од 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2098/21 од 27.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1685/19 од 14.09.2021. године, ставом првим изреке укинут је платни налог тог суда Пл 575/19 од 20.08.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну бр ../2019 од 14.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 21.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара, и тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2098/21 од 27.12.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује на неправилну примену одредаба чл. 32. и 33. Закона о привредним друштвима и наводи да је између

истих парничних странака по основу дуга на име пружених адвокатских услуга у другим пресудама већ пресуђивано у корист тужиоца. Међутим, у конкретном случају нема потребе за уједначавањем судске праксе, будући да основаност тужбеног захтева зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а нема ни других законских разлога за изузетну дозвољеност ревизије. Због битних повреда поступка на које се такође ревизијом указује, посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 07.08.2019. године, а вредност предмета спора је означена на 6.000,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић